

HALELUJA! PÁNU K CHVÁLE

499

TEXT: MATHIAS JORISSEN † 1823

HUDBA: HEINRICH ALBERT † 1651 • PŘEKLAD: GUSTAV ADOLF MOLNÁR † 1972

Ha - le - lu - ja! Pá - nu k chvá - le
ve - le - bit Jej bu - du stá - le,

zpí - vat chci, jda svě - tem tím,
ha - rfu svou Mu po - svě - tím.

Do - kud bu - du živ zde dlít,

chci Ho vzý - vat vždy a ctít.

2. Blaze tomu, koho chrání / štítem svým sám Hospodin, / kdo se svojí ukryl skrání / v jeho dobrých rukou stín, / kdo se v Bohu zakotvil, / na věky v Něm má svůj díl.
3. On, jenž nebe, zem a moře / se vši jejich nádherou / z ničeho svým „Budiž!“ tvoře, / ze tmy vyved rukou svou, / On, ten světa panovník, / věrný v každý okamžik.
4. On zná utištěných práva / a jim mocně pomáhá, / hladovícím chléb vždy dává / ruka jeho předrahá; / z tyranství a z úzkostí / Pán všech vězňů vproští.
5. On jest, jenž vdov slzy stírá, / cesty žití upraví, / sirot v bídě podepírá, / Otec věrný, laskavý. / Ti, kteří mu vzdorují, / pomoci se zbavují.
6. On jest Pán a Bůh a Vládce, / od věků sám mocný Král. / K Němu svoje svolaj stádce, / Sijón zvučnou písní chval. / On je s tebou, strážce tvůj. / Haleluja prozpěvuj!